

SZÍV ERNŐ

A legkisebb legszebb

Volt akkoriban három birkánk. Samu nevére máig emlékszem, ő volt a játékos, az okos, ő volt a középső termetű. A nagy elég ostobácska volt, meg talán nyugodt, túlságosan is az, a kicsi pedig szertelen, mint a gyerekszél. Jött-ment, összevissza rá-gott, csatangolt, hangoskodott. Samuval lehetett játszani, a többiekkel nem nagyon. Samu kergetőzött, ugrándozva öklelt, jött velem, fel s alá kísért az akkor még mindig óriási kertben, ahol mézesre értek a körték, csak aztán kezdett terjeszkedni a vadbirs. Samu nem bántott, ha elhevertem a fűben. Csak rágott mellettem. A hetvenes évek múltak, még a múlt században. Dorkó, klott, mackónadrág. Föltűnt néha egy-egy farmer, nyeles fésű a zsebben. Tiki-taki, divat lett az olajkályha. Szürke felhők szántottak odafönt, szürke izzadság hullt alá. Sokat játszottam Samuval addig a reggelig. Azon a napon én keltem a leghamarabb, s mert tavasz vége volt, már május talán, még pizsamában álltam ki az ajtóba, afféle szokványos kocka alakú családi házunk volt, és nyomban megláttam őket. Az egyik birkánkat és a három kutyát, amik beszökhettek az udvarra. Samut tépték, aki már csak állt, nem mozdult, ezek meg halk, halálos hörrenésekkel neki-nekiugrottak, marták, szaggatták a bundáját, a húsát. Amikor elúztuk a dögöket, megkerestük a másik két birkát. A nagy a ház előtti kiskertben, az aranyeső alatt állt vérben ázva, csak állt ő is. A kicsi valahol hátul a kertben hevert, ott dobálta magát, haldoklott, átharapták a torkát. Mintha lett volna még valamennyi esély, hogy Samu menthető. Hogy túlélheti. De nem. Gyorsan, még aznap le kellett vágni mind a három állatot, meg is tették, a család majd eszik belőlük, a maradék húst meg eladják. Nem láttam, délelőtt hogyan vágják le a három állatot. Meg is nyúzták őket, mire kora délután hazaértem az iskolából. Három birkabőr száradt a kisház és a meggyfa között kifeszített kötélén, nyalta őket a fény, táncolt alattuk a palántavetemény. Néztem őket, és tudtam, melyik volt melyik. Samu bőre így is középre került valamiért, az övét jobban megnéztem. Maradt némi húscafat a bőr belső részén. Az a hús cafat. Még akkor is remegtette és rángatta a benne tomboló ideg.